

هارپ نظامی

بخارغول آسایی به نام

● مایکل چاسودفسکی^(۱)

اشاره

نیم قرن نخست قرن ۲۱، سال‌های رویارویی کشورهای است که در پی به دست آوردن تکنولوژی پیشرفته و فوق مدرن نظامی هستند، سال‌هایی که ایران ما باید در برابر تکنولوژی‌های مدرن آنها پاسخگو و هم‌تراز باشد تا واقعه‌ای چون قطعنامه ۵۹۸ بر او تحمیل نشود. استیلاجویی ابر قدرت‌های دنیای امروز بر فضا، تنها به فیلم‌های علمی - تخیلی محدود نمی‌شود، بلکه واقعیتی است که هم اکنون در قالب طرح‌های گوناگون در حال تحقق یافتن است. «هارپ» که نمونه‌ای از یکی از طرح‌های پنهانی وزارت دفاع آمریکا است، نمادی بارز از عینی شدن اندیشه‌هایی است که هنوز هم برای عموم مردم به مثابه افسانه‌هایی خیالی می‌ماند. یا طرحی که می‌توان به مدد آن زلزله، توفان، سیل و یا خشکسالی ایجاد کرد. مایکل چاسودفسکی، استاد اقتصاد دانشگاه اتاوا در کانادا و نویسنده اثر برجسته «جهانی سازی فقر»، در نوشتار زیر به این طرح پرداخته است.

بحث‌هایی که اخیراً با همکاری سازمان ملل متحد درباره «گرم شدن دمای زمین» صورت پذیرفته، اگر چه از اهمیت خاصی برخوردار است، اما تنها ترسیم کننده تصویری جزئی و مبهم از تغییرات جوی می‌باشد. جدای از تأثیرات و پیامدهای انتشار گازهای گلخانه‌ای و تأثیر آن بر لایه ازن، هم‌اکنون وضعیت جوی کره زمین، در حال تبدیل شدن به دستمایه‌ای برای شکل‌گیری نسل جدیدی از سلاح‌های پیشرفته و غیرمتعارف است. در دهه‌های گذشته، دستکاری و کنترل بر اوضاع جوی زمین، در دستور کار دولت‌های آمریکا و روسیه قرار گرفته است که شاهد موفقیت‌هایی هم در این زمینه بوده‌ایم. در ایالات متحده، این هدف در سایه برنامه‌های تحقیقاتی موسوم به هارپ (HAARP) که بخشی از پروژه نظامی جنگ ستارگان این کشور محسوب می‌شود، در حال تکمیل شدن است. شواهد جدید علمی حکایت از آن دارد که این برنامه، هم‌اکنون به طور کامل به مرحله بهره‌برداری رسیده و به نحوی بالقوه، توانایی ایجاد سیل، خشکسالی، توفان و زلزله را دارد. از منظر نظامی، هارپ را می‌توان سلاحی کشتار جمعی دانست که می‌تواند به مثابه ابزاری برای بی‌ثبات نمودن نظام‌های کشاورزی و الگوهای اکولوژیکی

مناطق مختلف کره زمین، محسوب شود. اگر چه هیچ شاهدهی مبنی بر استفاده از این تکنولوژی ویرانگر توسط دولت آمریکا وجود ندارد، اما مسلماً سازمان ملل متحد باید به موازات پرداختن به تأثیرات جوی گازهای گلخانه‌ای، به موضوع و پیامدهای این سلاح مرگبار زیست محیطی نیز توجه کند.

جنگ جوی

دکتر «روسالی برتل» دانشمند برجسته جهانی، در این باره، قاطعانه می‌گوید: «دانشمندان نظامی دولت ایالات متحده با پرداختن به الگوها و نظام‌های جوی، در پی دستیابی به سلاحی بالقوه‌اند. از جمله شیوه‌های این برنامه، می‌توان به تقویت جریان توفان‌ها، تغییر مسیر جریان‌های جوی باهدف خلق سیل‌هایی هدف دار و یا دامن زدن به خشکسالی در مناطق مورد نظرشان اشاره کرد.» در دهه ۱۹۷۰، «برژنسکی» مشاور اسبق امنیت ملی آمریکا در کتاب خود با عنوان «بین دو عصر» در این باره چنین پیش‌بینی نمود: «تکنولوژی درآینده در اختیار رهبران دولت‌های بزرگ قرار می‌گیرد و توسط به شیوه‌هایی از جنگ‌های پنهانی که نیازمند حداقل نیروی انسانی است، جایگاهی خاص پیدا خواهد کرد که از جمله این گونه شیوه‌ها،

می‌توان به دستکاری‌ها و تغییرات عمدی جوی اشاره کرد که می‌تواند به خلق مثلاً دوره‌هایی بلندمدت از خشکسالی و یا ایجاد توفان دامن‌زند.»

هارپ چیست؟

این پروژه مشترک نیروی هوایی، دریایی و سازمان ناسای آمریکا است و در حقیقت، بخشی از نسل جدید سلاح‌های پیشرفته این کشور محسوب می‌شود. این پروژه، متشکل از سیستمی از آنتن‌های بسیار قدرتمندی است که توانایی ایجاد «تغییرات محلی کنترل شده در سطح یون کره» را دارند. دکتر «تیکلاس گیج» دانشمند برجسته آمریکا که از مخالفان جدی و در زمره افرادی است که در پی دامن زدن به مخالفت‌های عمومی علیه این برنامه است، هارپ را این گونه وصف می‌کند: «هارپ، تکنولوژیی است که بر پایه انتشار امواج رادیویی فوق‌العاده قدرتمند بنا نهاده شده است؛ امواجی که انعکاس یافتن‌شان به سطح یون کره یا همان سطح فوقانی جو، سبب گرم شدن و بالا رفتن سطح آن می‌شود. در چنین شرایطی است که امواج الکترومغناطیسی ارسال شده، به زمین بازگشت نموده و در هر موجود جان‌دار و بی‌جان نفوذ می‌کند.» دکتر «روسالی برتل»، هارپ را به مثابه بخاری غول‌آسا برمی‌شمارد که می‌تواند به

اختلالاتی عظیم در سطح یون کره دامن زده و نه تنها حفره‌هایی عظیم را در آن ایجاد کند، بلکه شکاف‌هایی طویل نیز در این سطح محافظ زمین که مانع اصلی برای هجوم اشعه‌های مرگبار جوی است، پدید می‌آورد.

گمراه نمودن افکار عمومی

هارپ، فقط به صورت برنامه‌های علمی و تحقیقاتی به افکار عمومی معرفی شده است. ظاهراً بر اساس اسناد نظامی دولت ایالات متحده، مهم‌ترین هدف این پروژه، استفاده از یون کره برای نیل به اهداف و مقاصد وزارت دفاع آمریکا است. یکی از مطالعات نیروی هوایی آمریکا، بدون اشاره‌ای آشکار به این پروژه، خاطر نشان می‌سازد که استفاده از تغییرات در یون کره، تنها می‌تواند به نابودی سیستم‌های رادار و مخابراتی دشمنان ما کمک کند، بلکه از آن می‌توان به عنوان ابزاری جهت تغییر الگوی جوی سود جست. طبق نظر دکتر برتل، هارپ بخشی از نظام یکپارچه تسلیحاتی آمریکا است که به نحوی بالقوه در برگیرنده پیامدهای مخرب زیست محیطی می‌باشد. وی در این باره می‌گوید: «این پروژه، محصول پنجاه سال تلاش جدی برای نیل به اهدافی است ویرانگر که در جهت درک و نیز کنترل بر لایه‌های فوقانی جو شکل گرفته است. هارپ در حقیقت بخشی

شواهد جدید علمی حکایت از آن دارد که این برنامه، هم‌اکنون به طور کامل به مرحله بهره‌برداری رسیده و به نحوی بالقوه، توانایی ایجاد سیل، خشکسالی، توفان و زلزله را دارد. از منظر نظامی، هارپ را می‌توان سلاحی کشتار جمعی دانست که می‌تواند به مثابه ابزاری برای بی‌ثبات نمودن نظام‌های کشاورزی و الگوهای اکولوژیکی مناطق مختلف کره زمین، محسوب شود.

دستکاری‌های جوی با اتکای به پروژه‌هایی همچون هارپ - خواه به صورت تصادفی یا عمدانه - به نحوی اجتناب‌ناپذیر با تضعیف نظام‌های اقتصادی ملی دیگر کشورها و تخریب زیر ساخت‌های اقتصادی و ورشکستگی کشاورزان همراه خواهد شد.

تحویل شده توسط بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، با بی‌ثباتی و نابودی نظام‌های کشاورزی کشورهای جان سوم همراه بوده است. همچنین حمایت سازمان تجارت جهانی از معدود شرکت‌های غول آسا که با هدف عرضه تجاری میلی بذرهای دستکاری شده ژنتیکی در سراسر جهان به فعالیت مشغولند، خود چنین بی‌ثباتی‌ای را تشدید نموده است.

از همین رو است که درک رابطه بین فرایندها و فعالیت‌های اقتصادی، نظامی و استراتژیکی نظم‌نویس جهانی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. در چنین اوضاعی، دستکاری‌های جوی با اتکای به پروژه‌هایی همچون هارپ - خواه به صورت تصادفی یا عمدانه - به نحوی اجتناب‌ناپذیر با تضعیف نظام‌های اقتصادی ملی دیگر کشورها و تخریب زیرساخت‌های اقتصادی و ورشکستگی کشاورزان همراه خواهد شد.

تردید نیست که دولت‌ها و نیز سازمان ملل متحد، باید به پیامدهای احتمالی پروژه هارپ و سلاح‌های دیگر از این دست بر وضعیت جوی زمین، توجه داشته باشند.

منبع: www.fenc.net

پاورقی

1. Michel Chossudovsky، استاد اقتصاد دانشگاه «انار» ی کاتادا، نویسنده اثر برجسته «جهانی‌سازی فقر».

ماهیت آن بپردازد. این کمیته، به واسطه امتناع مجدد دولت آمریکا از ارائه توضیح درباره این پروژه، مراتب تأسف خود را ابراز می‌دارد. با وجود این، به واسطه فقدان اختیارات لازم، تقاضای این کمیته برای تهیه پیش‌نویسی درباره تأثیرات زیست محیطی فعالیت‌های نظامی این طرح، همچنان بی‌نتیجه مانده است.

هارپ؛ پروژه‌ای کاملاً کارآمد و قابل استفاده

اگرچه تاکنون هیچ مدرک متقنی مبنی بر استفاده از این تکنولوژی به دست نیامده، اما یافته‌های علمی بیانگر آن است که در حال حاضر، این پروژه کاملاً عملیاتی و قابل بهره برداری است و این بدین معنا است که ارتش آمریکا می‌تواند به نحوی گزینشی، با هدف ایجاد تغییرات جوی و در نتیجه بی‌ثبات کردن اقتصاد ملی کشورهای غیردوست - یا به قول خودشان؛ دولت‌های خودسر - از این تکنولوژی استفاده کند.

هم اکنون نیز فارغ از توسل دولت آمریکا به این سلاح جدید، نظام‌های کشاورزی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، به واسطه اعمال سیاست‌های نظم‌نویس جهانی از جمله آزادسازی بازار، ورود کنترل‌نشده کالاها و... در وضعیتی بحرانی به سر می‌برد. شواهد و اسناد فراوان، حکایت از آن دارد که درمان‌های اقتصادی

استراتژیک این طرح برای دولت آمریکا، می‌تواند به استفاده گزینشی از آن با هدف تغییرات جوی در نقاط مختلف جهان و ایجاد بی‌ثباتی‌های اکولوژیکی و کشاورزی هدفدار آن اشاره کرد. هم اکنون وزارت دفاع آمریکا، منابع قابل ملاحظه‌ای برای گسترش این گونه‌سیستم‌های کنترل بر اوضاع جوی اختصاص داده است و دو سازمان آمریکایی «ناسا» و «نیما» بخشی از فعالیت‌های خود را به بررسی تصاویر و اطلاعات ارسالی از ماهواره‌های تحقیقاتی این کشور در حوزه مخاطرات و نتایج ناشی از فرسایش و رانش زمین، سیل، زلزله و نیز پیش‌بینی وضع‌هوا و تغییرات جوی معطوف نموده‌اند.

هئاد پارلمان اروپا درباره پی‌آمدهای پروژه هارپ

در فوریه سال ۱۹۹۸، در واکنش به گزارش خانم «ماج» برین تئورین «درباره این پروژه، کمیته امور خارجی امنیت و سیاست دفاعی پارلمان اروپا، بیانیه‌ی صادر کرد که در بخشی از آن می‌خوانیم:

به واسطه پیامدها و تأثیرات گسترده این پروژه بر محیط زیست و نگرانی‌های جهانی آن و همچنین توجه به ملاحظات قانونی، اخلاقی و نیز عواقب زیست محیطی آن، باید هیأت بین‌المللی مستقلی به بررسی

جداتناپذیر از تاریخ طولانی تحقیقات فضایی با ماهیت روبرودی نظامی است که پی‌آمدهای آن و نیز توسل به پروژه‌هایی از این دست، می‌تواند هشدار دهنده و هراس‌انگیز باشد. تلفیق این پروژه با آزمایشگاه‌های فضایی و موشک‌های موجود، با هدف وارد ساختن میزان عظیمی از انرژی، می‌تواند تأثیری همپای یک بمب اتمی داشته باشد.»

به رغم این واقعیت، این پروژه‌گاه به صورت محافظتی فضایی در برابر سلاح‌های جدید، به افکار عمومی معرفی شده است و حتی ساده‌لوحانه‌ترین که بعضاً به عنوان ابزار جهت اصلاح و محافظت از لایه ازن مطرح می‌شود.

تسلیمات جدید نظم نوین جهانی

هارپ را می‌توان نمونه‌ای از زرادخانه تسلیحاتی نظم نوین جهانی برشمرد. از منظر نظامی دولت آمریکا، کلیه نظام‌های اقتصادی موجود را می‌توان با تکیه بر دستکاری‌ها و تغییرات جوی، با بی‌ثباتی روبرو ساخت و نکته مهم‌تر در استفاده از این گونه طرح‌ها آن است که استفاده از آن‌ها بدون آگاهی دشمن از ماهیت مهاجم و با بهایی کم‌تر و نیز عدم استفاده از نیروها و تجهیزات نظامی، انجام شدنی است.

جدای از منافع اقتصادی و